U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **M. K.**, zastoupen Mgr. Gabrielou Kopuletou, advokátkou se sídlem Havlíčkova 11, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 9. 2017, č. j. OAM-305/ZA-ZA11-VL16-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 5. 1. 2018, č. j. 30 Az 9/2017 - 26,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Odměna ustanoveného advokáta Mgr. Gabriely Kopuleté, **se určuje** částkou 6.800 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a řízení před krajským soudem

[1] Rozhodnutím žalovaného ze dne 26. 9. 2017 nebyla žalobci udělena mezinárodní ochrana. Proti tomuto rozhodnutí brojil žalobce žalobou u Krajského soudu v Hradci Králové. Krajskému soudu byla doručena žaloba dne 13. 10. 2017, obsahovala však pouze výčet ustanovení zákona č. 500/2004 Sb., správní řád a zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a parafrázi jejich znění, bez uvedení konkrétních skutkových a právních důvodů vztažených k případu žalobce.

[2] Žalobu podanou v této podobě krajský soud shledal nezpůsobilou k projednání, proto vyzval žalobce usnesením ze dne 17. 10. 2017, č. j. 30 Az 9/2017 - 17, k odstranění těchto vad podání a stanovil mu k tomu lhůtu 2 týdnů od doručení tohoto usnesení. Současně jej poučil o následcích neodstranění vad.

[3] Vzhledem k tomu, že žalobci se usnesení nepodařilo doručit na adresu, na níž se měl dle databáze Ministerstva vnitra zdržovat, přistoupil dne 27. 11. 2017 krajský soud v souladu s § 49 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. k vyvěšení výzvy k vyzvednutí písemnosti u soudu na úřední desce soudu. Došlo tak k doručení usnesení žalobci fikcí. Výzva zůstala bez odezvy, žalobce ve stanovené lhůtě žalobu nedoplnil. Krajský soud proto žalobu odmítl dle § 37 odst. 5 s. ř. s.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[4] Proti usnesení krajského soudu podal stěžovatel kasační stížnost, ve které obecně namítal vady dle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Zároveň požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů a přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[5] Ustanovená zástupkyně posléze na výzvu soudu v doplnění kasační stížnosti uvedla, že kasační stížnost je podávána z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

[6] Dle stěžovatele obsahovala žaloba veškeré zákonem stanovené náležitosti. Stěžovatel v žalobě výslovně uvedl konkrétní zákonná ustanovení, která žalovaný napadeným rozhodnutím porušil, není mu tedy zřejmé, jaké náležitosti žaloba postrádala, a proto považuje rozhodnutí za nepřezkoumatelné. Jeho podání nepostrádalo základní náležitosti a nebylo pouhým ohlášením žaloby, pro postup soudu proto nebyly splněny zákonné podmínky.

[7] Přesah vlastních zájmů ve smyslu § 104a s. ř. s. stěžovatel spatřuje v zásadních pochybeních soudu prvního stupně a žalovaného při zjišťování skutkového stavu, hodnocení důkazů a posuzování shora uvedených právních otázek, jež mají dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele.

[8] Žalovaný se ke kasační stížnosti vyjádřil tak, že dle jeho názoru nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele a je proto nepřijatelná. Přesah vlastních zájmů stěžovatel konkrétně nevysvětlil, kasační stížnost je dle žalovaného nedůvodná a účelová. Žalovaný si je vědom věci vedené pod sp. zn. 10 Azs 65/2017, která byla postoupena rozšířenému senátu, domnívá se však, že se nevztahuje na nynější případ. Žalovaný se ztotožňuje se závěry plynoucími z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 - 58.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[9] Kasační stížnost je přípustná. Jelikož se jedná o věc mezinárodní ochrany, zabýval se Nejvyšší správní soud nejprve v souladu s § 104a s. ř. s. otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, odmítne ji jako nepřijatelnou.

[10] Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž interpretoval neurčitý právní pojem „*přesah vlastních zájmů stěžovatele*“. O přijatelnou kasační stížnost se dle výše citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikatorní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně právního postavení stěžovatele.

[11] Stěžovatel v kasační stížnosti namítá pochybení soudu, jež mělo dopad do jeho hmotněprávního postavení. Nejvyšší správní soud se zabýval důvody přijatelnosti kasační stížnosti a dospěl k závěru, že kasační stížnost je nepřijatelná.

[12] Krajský soud při hodnocení otázky, zda podaná žaloba obsahovala žalobní bod, na základě kterého by bylo možné žalobu věcně projednat, správně aplikoval ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, vyloženou v rozsudku rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 – 58, potvrzenou i v nedávných rozhodnutích rozšířeného senátu ze dne 20. 3. 2018, č. j. 10 Azs 65/2017 – 72, a ze dne 20. 3. 2018, č. j. 3 Azs 66/2017 – 31.

[13] Závěr rozšířeného senátu v rozsudku č. j. 2 Azs 92/2005 - 58 je jednoznačný a zní tak, že § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. žalobci ukládá povinnost uvést v žalobě konkrétní skutková tvrzení a právní argumentaci, přičemž výrazem „konkrétní“ je myšleno ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizované tvrzení. Ke skutkovým tvrzením blíže vysvětlil, že nemohou být toliko typovou charakteristikou určitých „obvyklých“ nezákonností, nýbrž musí se jednat o zcela jasně individualizovaný, a tedy od jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelný popis. Rozšířený senát výslovně uvedl, že „*žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti*.“ Ohledně právní argumentace v citovaném rozsudku vyslovil, že se žalobce nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Musí uvést, jaké aspekty dějů či okolností uvedené v rámci skutkových tvrzení považuje za základ jím tvrzené nezákonnosti. Žalobce však není povinen v žalobě svá konkrétní a dostatečně individualizovaná skutková tvrzení podřazovat pod přesná ustanovení právních předpisů, neboť se uplatní zásada *iura novit curia*.

[14] Krajský soud tedy nepochybil, když stěžovatele vyzval k doplnění žaloby, která obsahovala pouze odkazy na ustanovení zákonů, a následně žalobu pro nedoplnění odmítl dle § 35 odst. 5 s. ř. s. Tento procesní postup ostatně označil za správný rozsudek rozšířeného senátu ze dne 20. 3. 2018, č. j. 3 Azs 66/2017 – 31.

IV. Závěr a náklady řízení

[15] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů shledal, že kasační stížnost nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele a kasační stížnost proto odmítl jako nepřijatelnou podle § 104a odst. 1 s. ř. s.

[16] Výrok o náhradě nákladů řízení se při odmítnutí kasační stížnosti opírá o § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s, podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

[17] Nejvyšší správní soud stěžovateli usnesením ze dne 5. 2. 2018, č. j. 1 Azs 22/2018 - 12, ustanovil zástupcem Mgr. Gabrielu Kopuletou, advokátku. Hotové výdaje a odměnu za zastupování platí v takovém případě stát (§ 35 odst. 9 ve spojení s § 120 s. ř. s.).

[18] Nejvyšší správní soud přiznal advokátce odměnu za dva úkony právní služby, spočívající v převzetí a přípravě zastoupení a doplnění kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů], ve výši 2x 3.100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5. téže vyhlášky], k čemuž náleží náhrada hotových výdajů ve výši 2x 300 Kč (§ 13 odst. 3 téže vyhlášky). Celkem tedy odměna ustanovené zástupkyně činí částku ve výši 6.800 Kč, jež jí bude vyplacena do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. dubna 2018

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu